

عنوان مقاله:

نگاهی به بوم گردی و گردشگری در سطح شهرستان ایذه

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

اسماعیل شگری

عباس داودی

خلاصه مقاله:

صنعت گردشگری و بوم گردی به عنوان زمینه و گستره ی موثری در توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن منطقه مطرح می باشد. در حال حاضر صنعت گردشگری و بوم گردی به عنوان یکی از مهمترین منابع تولید درآمد و افزایش فرصت های شغلی و نیز توسعه و گسترش زیرساخت ها و توسعه اجتماعی فرهنگی و نیز به عنوان موتور و محرک رشد و توسعه اقتصادی مناطق می باشد (کریمی، وحید و داریوش حیاتی، 1393). در حال حاضر گردشگری به عنوان یک صنعت همانند صنایع دیگر در نظر گرفته می شود. صنعتی که با سرعت بازدهیش شناخته می شود. سرمایه گذاری کوتاه مدتی که اغلب از دارای های وابسته به آن خسارت می بیند. گردشگری گردشگری را می کشد، به عنوان یک موضوع شناخته شده است. گردشگری در سال یک صنعت انتفاعی است و به همین دلیل آن را جزو صنایع آلوده کننده می توان برشمرد، بطور واضح صنعت گردشگری باید پایدار بشود. گردشگری پایدار اغلب مترادف با حفظ طبیعت و بوم گردی می باشد اما توسعه گردشگری پایدار معنای وسیع تری از حفظ محیط طبیعی را می دهد به این معنی که باید توجه مناسب به مردم میزبان جوامع فرهنگ ها آداب و رسوم شیوه زندگی و سیستم های اقتصادی اجتماعی شود. گردشگری در واقع به دریافت کنندگان نهایی منفعت می رساند و به محیطی که در آن زندگی می کنند بهره ای نمی رساند. در حال حاضر جهت بهره برداری مناسب از طبیعت و حفظ آن راهبرد مناسبی که پیشنهاد شده بوم گردی می باشد. (سبحانی، سیدمحمدباقر، سیدعلی اصغر مجلسی و عباس طالب بیدختی، 1390). اقامتگاه بوم گردی نوعی از محل های اسکان برای مسافران است که برخلاف هتل ها که ویژگی یکسانی دارند، دارای ویژگی خاص محیطی خود بوده و به نوعی اقامتگاهی بومی و محلی است که عمدتاً در خانه های قدیمی بازسازی شده و با شیوه ای که مطلوب برای مسافران باشد اداره می شوند. در این اقامتگاه ها سعی بر این است تا میهمانان با شیوه سنتی زندگی در آن محل خاص و از غذاهای محلی و فرهنگ ها و آداب و رسوم آن منطقه آشنا شده و در محیطی طبیعی سفر خود را به انجام برسانند. یکی از زیباترین و منحصر به فردترین مناطق طبیعی ایران منطقه ایذه است. در طبیعت این منطقه جنگل های بلوط بر دامنه های سنگی و سرسخت کوه های زاگرس گسترده شده است. در میان هر دره ای چشمه یا رودی از سرچشمه های رودخانه کارون جاری است. قرارگیری دریاچه های سد کارون 3 و 4 در این منطقه زیبایی اینجا را دوچندان می نماید. در طبیعت این منطقه دشت های مخملی، دریاچه هایی وسیع، چشمه های زلال، رودخانه های خروشان و آسمان آبی دست در دست هم داده اند تا هر بیننده ای را به حیرت وادار نمایند.

کلمات کلیدی:

بوم گردی، اقامتگاه بوم گردی، گردشگری، شهرستان ایذه- روستای کولفرج (کهباد 2)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972116>

